

Al jardí, Dorabella i el disfressat Guglielmo s'aparellen, deixant Fiordiligi amb el Ferrando disfressat. Dorabella i Guglielmo semblen congeniar i, al cap de poc, comenten el que en pensen. Fiordiligi i Ferrando no comparteixen la mateixa química que l'altra parella. Després, els dos homes també en parlens. Ferrando està molest perquè la seva promesa s'hagi rendit als encants de Guglielmo tan ràpid. Guglielmo el consola, però pensa en si la seva promesa resistirà el flirteig amb Ferrando.

A una sala Dorabella admet a Fiordiligi que s'ha enamorat de l'albanès. Trastornada per la infidelitat de la seva germana, Fiordiligi es compromet a visitar els seus promesos a primera línia de foc. Abans que pugui marxar, Ferrando, encara disfressat, torna a aparèixer, intentant guanyar-se el cor de Fiordiligi. Ella finalment cedeix i cau als seus braços. Guglielmo s'enfada quan s'assabenta de les accions de la seva Dorabella.

Després dels fets, els joves reconeixen la victòria de Don Alfonso, però encara queda temps pera acabar el dia i aquell mateix vespre, Don Alfonso planeja un casament doble!.

Arriba el vespre i Despina es disfressa de notari. Les dues parelles signen els seus contractes matrimonials i tot va bé fins que senten música militar a la distància que indica el retorn dels oficials. Les dones amaguen els seus marits "albanesos", tement que tornin els seus nuvis. Els dos homes es canvien ràpidament d'uniformes i tornen a casa. Don Alfonso ensenya els contractes matrimonials signats als oficials, i aquests mostren sorpresa i ràbia, marxant enfurismats. Don Alfonso revela llavors la veritable identitat de Despina a les germanes moments abans que els dos homes arribin de nou amb les disfresses a les mans. Tothom invoca el perdó a la resta i Don Alfonso els recorda la necessitat de perdonar i oblidar-ho tot. El futur és sempre incert i acceptar el que ve sempre és una bona opció, o no?

PROPERAMENT



Viu l'Òpera "Ariadne auf Naxos", de R. Strauss

Dissabte 7 de novembre a les 17.30 h

Auditori del Cèntric Espai Cultural

Reserva l'entrada anticipada a:
centric.elprat.cat



CLÀSSICS

***CÈNTRIC** ESPAI CULTURAL
Auditori



Viu l'Òpera! COSÌ FAN TUTTE, de W.A. Mozart

Dissabte, 3 d'octubre a les 17.30 h. Auditori Cèntric Espai Cultural

Òpera en 2 actes. Cantada en italià. Enregistrada al 2009 en el Festival de Salzburg

Duració aproximada 3 h 10 min

EQUIP CREATIU

Director musical Adam Fischer
Director d'escena Claus Guth
Escenografia Christian Schmidt
Vestuari Anna Sofie Tuma
Il·luminació Olaf Winter

Vídeo Alex Buresch, Kai Ehlers
Dramaturg Andri Hardmeier
Coreografia Ramses Sigl
Director del cor Thomas Lang

EQUIP ARTÍSTIC

Fiordiligi Miah Persson
Dorabella Isabel Leonard
Ferrando Topi Lehtipuu
Guglielmo Florian Boesch
Don Alfonso Bo Skovhus
Despina Patricia Petibon

centric.elprat.cat
f @

Ajuntament del
Prat de Llobregat

Amb la col·laboració de:



PRESENTACIÓ

Després de *Le nozze di Figaro* (1786) i *Don Giovanni* (1787), la relació entre el llibretista Lorenzo da Ponte i W. A. Mozart donaria encara una darrera col·laboració, a menys de dos anys de la prematura mort del geni de Salzburg amb *Così fan tutte* (1790). Les convencions socials farien que, malgrat estar davant de possiblement la gran òpera a la italiana de Mozart, aquesta obra caigués en l'oblit fins a la segona meitat del segle XX.

Amb *Così fan tutte* (així ho fan totes), Mozart culmina la seva trilogia sobre els sentiments humans. Si a *Le nozze di Figaro* es parla del matrimoni i les classes socials i a *Don Giovanni* del desig i com aquest és capaç de centrifugar-ho tot, a *Così fan tutte* ens endinsem dins el món de la fidelitat, la fragilitat de la voluntat humana i la volubilitat dels sentiments. Sota l'aparença d'una innocent comèdia d'intercanvi de parelles, el compositor escriu una de les seves millors pàgines amb una escriptura plena de sensibilitat i noblesa.

En aquesta òpera, Mozart desplega la seva saviesa musical abandonant la rigidesa de l'estructura d'àries i recitatius, per crear un discurs més continu. A més, compondrà molts números de conjunt: sis duos, cinc trios, un quartet, dos quintets i tres tercets, sense comptar les àries dels protagonistes. També es remarcable el caràcter simètric de molts aspectes de l'obra: dos actes, dues parelles protagonistes i dos personatges als extrems socials (un filòsof i una minyona).

El text de Da Ponte passa per ser l'únic original (no era una adaptació) que va brindar a Mozart, i la seva senzillesa no deixa de ser una àcida i cínica visió de les relacions amoroses, tema en el que l'abat amic de Casanova era tot un expert. Mozart agafa el repte i l'embolcalla amb una música del tot fascinant i que accentua aquesta doble lectura de l'òpera.

Così fan tutte és doncs una *Opera Buffa* i tanmateix conté la música més seria de Mozart. El seu final, on malgrat els somriures ningú no sap que passarà el dia de demà, és la millor pregunta que Mozart es fa: Existeix l'amor vertader? La resposta la tindriem amb "La flauta màgica", i és un sí.

COSÌ FAN TUTTE

Acte 1

L'acció es desenvolupa a Nàpols a finals del segle XVIII.

Ferrando i Guglielmo, dos joves oficials, parlen de la fidelitat de les seves promeses. Don Alfonso, s'uneix a la conversa i els aposta que si li donen un dia complet, pot demostrar que totes les dones són infidels. Ferrando i Guglielmo accepten l'aposta. Les germanes, Fiordiligi i Dorabella, les dues promeses, parlen alegrement dels seus xicots quan els dos oficials arriben anunciant que han estat cridats a la guerra. En secret però, els nois tornaran disfressats i faran el que digui el vell Alfonso. Les dues dones, plenes de dol, s'acomiaden dels seus amants. Don Alfonso no pot estar més feliç, el joc ha començat.

De tornada a casa de les germanes, Despina la minyona, consola les joves amants. La noia diu que oblidin els nois que han marxat i en trobin de nous. Arriba Don Alfonso, i tement que Despina reconegui els oficials disfressats, la convenç per ajudar-lo amb la seva aposta. Ella accedeix i ajuda a presentar als oficials disfressats com dos "albanesos" exquisidament vestits. Fiordiligi i Dorabella no s'interessen pels "novinguts" malgrat els esforços de Despina i Don Alfonso. Després de marxar, els homes s'alegren de la fidelitat de les seves promeses, però Don Alfonso els adverteix que encara queda dia.

Poca estona després, Alfonso fa tornar els nois al jardí on són les promeses. Els homes, fingint malaltia, afirmen haver estat enverinats. Les dones demanen ajuda a Despina. Ella s'ofereix a buscar un metge. Moments després, Despina torna disfressada de metge i fa onejar un gran imant sobre els cossos dels homes. De sobte, els "albanesos" recuperen la salut i demanen un petó a les belles donzelles. Elles encara es resisteixen, però comencen a sentir alguna cosa "estranya".

Acte 2

Després dels esdeveniments al jardí, Despina insta les germanes a triar el seu "albanès" preferit. Després d'acordar que un flirteig alegre no perjudicaria res, cada germana tria l'amant de l'altra, fet que va d'acord amb el pla de Don Alfonso. Les germanes finalment estaran a soles amb els albanesos.